

днесъ и Франъе Миклошичъ съ сичкы-тѣ комахай днешни славенисты. Ф. Миклошичъ дава утвърдително мнѣніе, че люлка-та на глаголица-та съществува въ още въ Азія у Славены-тѣ (разбира-са, Старобългары-тѣ), че тѣ употребявали глаголицѣ-тѣ въ писменность още въ поганство-то си, а не (по предполагаганье-то на по-предишни отъ днесъ мнѣнія) че была тя тогази у тѣхъ просты рѣзскы и чъртежи; но св. Кирилъ можилъ само да ѣ подпълне, поусъвърши и въ по-добъръ редъ да ѣ распореди. И тѣй, както сичкы-тѣ азбуки сѣ са-слѣлы една изъ друга, тѣй и глаголица-та може да са ѣ слѣла изъ повече другы: защото у нея были са спазялы бѣлѣзы отъ финиційско, коптско, арменско че и иеврейско писмо. Туй последнѣе мнѣніе, като за по достовѣрно, днесъ-днесъ ѣ прието за господствующе.

А за днесъ наричвана-та кирилица, съгласно комахай сичкы-тѣ славенисты полагагъ, че тя ѣ была послѣ съставена въ начало-то на X-ия вѣкъ (около 916 г.) отъ св. Климента, който ѣ былъ единъ отъ св. Кирилловы-тѣ ученицы. Той, разбира-са, по гръцко побужданье съставилъ тѣзи азбукѣ изъ двадесеть-тѣхъ и четири гръцкы буквы и четиринадесеть глаголескы, като преоприличилъ тѣзи дирни-тѣ. И тѣй съ тѣзи по-дирня съставена българи-гръцка или гръцко-глаголеска азбука замѣстила-са глаголица-та въ най-древнѣя періодъ на старобългарска-та писменность. Туй са-подтвърдява и отъ самы-тѣ най-стары рѣкописны глаголескы паметници, въ които явно